

Mr. Blue

Van pechvogel tot sprookjesschimmel

In de zomer van 2006 overleed Mr. Blue aan een herseninfarct. Hij stond op dat moment al een paar jaar ter dekking in Frankrijk. De spierwitte blikvanger verhuisde daarheen na een indrukwekkende carrière in de springsport. Hij liep met drie verschillende ruiters op het hoogste niveau. Daarna dekte hij in Frankrijk een grote hoeveelheid merries en de nakomelingen daarvan breken nu massaal door in jonge paarden-rubrieken. Dit als een verlaat eerbetoon aan Mr. Blue, een hengst die op het allerhoogste niveau meeliep maar in zijn geboorteland toch eigenlijk niet de aandacht kreeg die hij verdiende.

Mr. Blue werd in 1988 geboren op stal bij Hendrik Potze in Roswinkel. Deze enthousiaste fokker is inmiddels overleden maar oomzegger Lammert Potze kende hem goed. "Mijn oom groeide op tussen de paarden en werkte ermee op het land tot de tractor zijn intrede deed. Daarna bleven de paarden als hobby en heeft hij tot op hoge leeftijd veulens gefokt. De moeder van Mr. Blue was een aparte. Ze was heel eenkennig. Toen ze naar de keuring moest, kon mijn oom toevallig niet mee. Acarla kende mij ook goed dus het op de vrachtwagen zetten verliep probleemloos. Ik ging niet met die vrachtwagen mee naar Stadskanaal waar de keuring gehouden werd, maar volgde wat later in mijn personenauto. Ik was er nog niet toen Acarla uitgeladen moest worden. Ze was woedend omdat ze niets bekends zag en trapte vervolgens alles in elkaar. Toen ik arriveerde en naar haar riep werd ze pas weer rustig. Mijn oom heeft Acarla later verkocht aan Sjors Burg. Ze werd daar in de wei de

onbetwiste leider en behield haar eigenzinnige karakter. Ik ben samen met mijn oom nog een keer bij Mr. Blue wezen kijken en daar stond Acarla dus ook nog. Ze had mijn oom tien jaar niet gezien maar hij kon haar nog zo van stal halen en ze liep hem heel braaf en als een mak schaap achterna. Nou, dat leverde daar wat ogen op schoteltes op. Wat Mr. Blue betreft, die heeft mijn oom als veulen verkocht. Hij zag er in eerste instantie niet zo heel veel in. Hij was een echte paardenman maar dat was wat betreft de paarden dus de grootste vergissing van zijn leven!"

De vader van Mr. Blue, Couperus, bracht in Nederland amper 30 nakomelingen alvorens hij als springpaard naar Indonesië verhuisde. Zijn vader, de keurhengst Naturel was een zogenaamde F1-kruising: een zoon van de Engels volbloed Lucky Boy uit de preferente en klassiek gefokte Durena. Van Naturel kwamen zowel goede dressuur als springpaarden. Hij werd tijdens het verrichtingsonderzoek in Sleen alom gepre-

zen vanwege zijn geweldige werkwillige karakter. De KWPN-goedgekeurde Zevenaer is ook een zoon van hem en de KWPN-hengsten Lemmod, Perion en Dillenburg zijn kleinzonen van Naturel. Hij tekende tevens voor het vaderschap van de internationale springpaarden Ebony (uit Varida ster prestatie van Abgar xx), Edward Himself (uit Kartou pref prest van Abgar xx) en Bethlem's Fairy Tale (uit Rasja ster van Eclatant). Zoon Zander (uit Rhodea Tetti van Doruto) liep onder Lisa Lipara internationaal dressuur. Couperus' moeder, Warina was een dochter van Ridder uit Rosalinda (v.Le Mexico). Deze stermerrie kreeg in 1981 in de IBOP voor haar spraakmakende springen onder het zadel een tien op haar protocol. Janny Horsey was er onder de naam Cassy succesvol mee in het 1.30m. Warina is tevens de moeder van Erina en dat is op haar beurt weer de moeder van KWPN-hengst en internationaal springpaard Larino. Mr. Blue's moeder, de sterprestatierrie Acarla had als vader Olden-

Verrichting en vererving

Als driejarige werd Mr. Blue voorgesteld op de hengstenkeuring, maar niet doorverwezen voor het verrichtingsonderzoek. Zes jaar later lukte dit wel en werd hij in het voorjaar van 1997 in Ermelo aangeboden voor een vijfdaags onderzoek. Na zijn bezoek aan Ermelo kreeg Mr. Blue groen licht voor de dekdienst. In 1998 moest hij zijn eerste collectie veulens laten zien. Deze groep veulens was uniform en redelijk ontwikkeld. Positief vielen de mooie hoofden en het goed ontwikkelde fundament op. De rapportage van zijn driejarige nakomelingen enkele jaren later leverde geen bijzonderheden op en Mr. Blue bleef voor de fokkerij gehandhaafd. Voorzitter van de hengstenkeuringscommissie Arie Hamoen: "Mr. Blue heeft nog niet al teveel nakomelingen en derhalve blijft zijn betrouwbaarheid voor wat betreft exterieur voorlopig steken op 75%. Voor exterieur en beweging scoort Mr. Blue respectievelijk 99 en 98, zodat we kunnen spreken over net gemiddeld. Hij lijkt groot te fokken en geeft doorsnee een goed bespierde achterhand. Aandachtspunten voor wat betreft exterieur zijn de wat korte hals en steile schouder. Voor wat betreft de beweging zijn ruimte en souplesse van belang. Met een springindex van 159 is wel heel duidelijk dat hij bijzonder goede springpaarden kan geven."

Naast het KWPN is Mr. Blue ook goedgekeurd voor het Belgische stamboek BWP en het Franse SF.

Meest opvallende eigen prestaties

Mr. Blue was een winnaar vanaf de eerste dag. Hij viel bijna altijd in de prijzen en dat met verschillende ruiters. Zijn meest indrukwekkende overwinningen op een rij:

- 1e CSIO Aken, Landenwedstrijd
- 1e CSIO Rome, Landenwedstrijd
- 1e CSI Stuttgart, Master Springen
- 1e CSI-A Parijs, Meteen op tijd
- 1e CSI-W Parijs, Grand Prix
- 1e CSI Hachenburg, Grand Prix
- 1e CSI-W Berlijn, Grand Prix
- 1e CSI Amsterdam, Grand Prix
- 1e CSI Valkenswaard, 1.50
- 1e CSI Zuidlaren, 1.50
- 2e CSIO Rome, Landenwedstrijd
- 2e CHIO Rotterdam, Landenwedstrijd
- 2e CSIO Lummen, Landenwedstrijd
- 2e CSI-W Aarhus, Grand Prix
- 2e CSI Amsterdam, Grand Prix
- 2e CSI Maastricht, Grand Prix
- 2e CSI Geesteren, Grand Prix
- 2e CSI-A Bagnai, 1.40 gemixte competitie
- 2e CSI-A Parijs, Meteen op tijd
- 2e CSI Den Bosch, 1.50
- 2e CSI Eindhoven, 1.50
- 3e CSI-A Parijs, 1.40 Snelheid en wendbaarheid
- 3e CH Den Haag, 1.35
- 3e CSI Aarhus, Grand Prix
- 3e CSI Liegi, Twee Fasen
- 3e CSI Bagnai, Derby
- 3e CSI Moorseele, 1.40 Twee Fasen

burg. In deze schimmel kwamen Hannoveraanse, Oldenburgse en Anglo-Arabische genen bij elkaar. Oldenburg verhuisde in 1990 naar Nieuw-Zeeland maar zorgde voor zijn vertrek voor twee KWPN-goedgekeurde zonen, Zebulon en Zeno, en een respectabel aantal sportpaarden. Daarvan waren Merry Adagio (uit Therese van Duc de Normandie), Profumo (uit Peliana ster van Courville), Brunting (uit Sardientje keur pef prest van Rigoletto), Donna (uit Vitesse keur prest van Makelaar) en Future (uit Berlindalady van Gurioso) waarschijnlijk de bekendste. Acarla's moeder, de keur preferente prestatiemerrie Picarla (v.Joost) was tevens moeder van de bekende springpaarden Jucarlos, Zucarlos, Ecarlos en Just an Illusion. Dochter Vucarla (v.Makelaar) staat via dochter Dolca (v.Oldenburg) te boek als grootmoeder van Oncarlos (v.Faram) waarmee Tim Lips recent heel aansprekend

Foto: Dirk Caremans

Bert Romp en Mr. Blue wonnen in 1997 in één seizoen drie auto's: in de wereldbekerwedstrijden in Parijs en Berlijn en bij het Master springen in Stuttgart.

presteerde in Aken en op de Olympische Spelen in Hong Kong.

Een soort puzzel

Hendrik Potze verkocht Mr. Blue aan handelaar. Deze belde een paar weken later op naar Philip Wagelaar en bood hem een veulen uit Acarla aan. De paardenliefhebber uit Oudemolen kocht jaarlijks een aantal hengstveulens voor de opfok. "Ik had uit die merrielyn al meerdere goede veulens gehad, onder meer een paar Oldenburg's en Tolbert's, dus ik had wel oren naar dat hengstveulen. Mr. Blue was geen mooi veulen, eerder wat gewoon en niet al te chique. Maar ik kocht hem niet met het idee om hem goedgekeurd te krijgen. Ik kocht hem als een potentieel prestatiepaard, want dat zat in die moederlijn. Ik ben erg gehecht aan een goede moeder. Van Couperus is niet zo heel veel bekend. In mijn ogen had hij ook niet de kwaliteit van Acarla. Dat zie je vaker, kijk maar bij paarden zoals Farn, Ramiro en Marco Polo. Die komen uit relatief onbekende vaders waar voor de rest niet zo heel veel goeds van is gekomen, maar hun moeders waren stuk voor stuk aparte merries."

"Als veulen was Mr. Blue niet makkelijk vanwege zijn eenkennigheid. Ik kon hem

goed pakken, maar de hoefsmid had er veel moeite mee. Ik kwam eens een keer thuis toen de smid en zijn hulp alle paarden bekapt hadden, behalve Mr. Blue. Hij zei 'je bent net op tijd, want we wilden aan de schimmel beginnen!' Mr. Blue stond helemaal bezweet in een hoek van de stal dus daar hadden ze natuurlijk al flink achteraan gevangen. Hij was gewoon bang voor vreemden. Je moest altijd op een speciale manier met hem omgaan, steeds belonen en over de bol aaien. Als je dat niet deed, dan ging hij overal dwars tegenin. Hij is helaas niet probleemloos opgegroeid. Zo kreeg hij als enter droes en is daar doodziek van geweest. Later is hij geopereerd aan cornage. Deze cornage was geen erfelijke variant maar een vervelend uitvloeijsel van zijn droes. Als tweejarige heb ik hem met de koppel mee de klei opgestuurd. Toen hij daar een paar maanden liep, belde de boer waarvan het land was op. Hij zei dat de schimmel over het hek gesprongen was en dat het er heel slecht uit zag. Eigenlijk zag de plaatselijke dierenarts er weinig heil meer in. Maar laten inslapen was voor mij niet zomaar een optie. Ik was op dat moment net een weekend naar Ameland. Daar vandaan heb ik vervoer voor Mr. Blue geregeld naar de dierenartsenpraktijk van

Foto: Dirk Caremans

BMC Okometa (v.Mr. Blue) is één van de toppaarden van Jurgen Stenfert. Voorheen werd Okometa gereden door Jochen Munsterhuis, op de foto in Mierlo (2007).

Foto: Dirk Caremans

Marcus Ehning kreeg onlangs Plot Blue (v.Mr. Blue) tot zijn beschikking en zette op het CSI5* in Lyon de Equita Masters op naam.

Foto: Dirk Caremans

Mr. Blue vertoefde lange tijd op Stal Burg. Dochter Savanna B werd geboren op dezelfde stal en verkocht naar Amerika waar ze op internationaal niveau springt.

Greet de Jonge uit Haren. Daarna heb ik de eerste de beste boot naar huis genomen. Bij Greet meldde ik voorzichtig dat Mr. Blue niet zo makkelijk was maar alsof hij doorhad dat hij behandeld moest worden, hij gedroeg zich keurig. Zijn pezen waren nog intact maar hij had een enorme vleeswond. Mr. Blue mocht mee naar huis en daar moest ik zijn verband verwisselen en de wond schoonmaken. Daar zag ik in het begin best tegen op maar al snel bleek de intelligentie van Mr. Blue. Als hij mij zag aankomen dan stak hij bij wijze van spre-

ken zijn gewonde been al naar voren. Uiteindelijk genas het been helemaal. In de maanden daarna verkocht ik de helft aan Jan Klein Gunnewiek uit Rekken en boden we hem samen aan voor de hengstenkeuring. Dat hij niet aangewezen werd verbaasde me niet echt, want hij was wat laatrijp en had ook een nogal klassieke opdruk en dat was in die tijd beslist niet populair. Jan Klein Gunnewiek heeft ongeveer een jaar op hem gereden maar Mr. Blue was eigenlijk te goed voor hem. Als hij sprong dan lanceerde hij Jan gewoon. Hij viel door zijn

geweldige manier van springen wel meteen bij iedereen op. Een goed jaar later heeft Bert Romp van ons beiden een kwart gekocht en hij ging Mr. Blue rijden. Ik zie zo'n avontuur met zo'n aparte hengst als een soort puzzel, alle stukjes moeten in elkaar passen. Mijnheer Potze fokte een goed paard. Bij mij heeft hij de kans gekregen om normaal op te groeien en ik heb hem verpleegd toen dat nodig was. Jan Klein Gunnewiek heeft hem eerlijk opgeleid voordat hij bij Bert Romp terecht kwam. In Brabant werd er een sportpaard van hem

Foto: Jacob Melissen

Inmiddels heeft Mr. Blue in Zirocco Blue VDL een KWPN goedgekeurde zoon. De schimmel is nog jong maar lijkt qua instelling en springtechniek een replica van zijn vader.

Foto: Jacob Melissen

Met een springindex van 159 is heel duidelijk dat Mr. Blue bijzonder goede springpaarden kan geven.

Foto: Dirk Caremans

Parmala Douche

Won Mr. Blue met Elise Haas in het zadel in 1999 de Grote Prijs van Amsterdam, in 2007 herhaalde Mr. Blue dochter Audi's Parmala Douche dit staaltje, met in het zadel Maikel van der Vleuten. Het jonge talent uit Mierlo rijdt de inmiddels elfjarige Parmala Douche al sinds haar vijfde en kent haar van haver tot gort. "Parmala is een echt concourspaard. Ze heeft een super instelling, is heel voorzichtig op iedere sprong die ze maakt en kan heel snel zijn in de barrage. Haar enige eigenaardigheid is dat ze heel chagrijnig tegen andere paarden kan doen. Als een paard haar stal voorbij loopt, dan vliegt ze soms de tralies in. In de omgang met mensen is ze juist weer superlief." Sinds een paar weken heeft Maikel nog een Mr. Blue-dochter op stal, VDL Groep Sapphire B. Deze schimmel was tot vorige maand nog succesvol met Jack Ansems. Maikel: "ik heb Sapphire nog niet zo lang, maar vind het een heel fijn paard. Rustig op stal en in tegenstelling tot Parmala niet vervelend tegen andere paarden. In de ring voelt ze wel precies aan als Parmala. Beide hebben wat last van spanning op concours. Ze houden zich daardoor iets strak en maken zich sterk. Ik vind dat niet erg want daar kan ik aan werken. Kwaliteit hebben is voor mij een basisvoorwaarde voor een springpaard en daar hebben ze beide meer dan genoeg van. Ze hebben dat ongetwijfeld geërfd van hun vader. Hem heb ik in mijn juniorenperiode een paar keer zien springen. Ik reed toen al op Parmala dus toen vond ik het extra leuk om naar hem te kijken. Het was al in de nadagen van zijn carrière, maar Mr. Blue was nog steeds een indrukwekkende verschijning en sprong met dezelfde instelling en gretigheid als waarmee Parmala en Sapphire nu voor mij springen."

Parmala Douche (v.Mr. Blue) won met Maikel van der Vleuten vorig jaar onder meer de Grote Prijs van Amsterdam.

gemaakt. Sjors Burg kocht zich in en daarvoor kreeg Mr. Blue alle denkbare kansen. Toen hij in Nederland sprong volgde ik alle wedstrijden, daarvan heb ik genoten. Wat de fokkerij betreft, ik heb meerdere merries uit goede stammen hier op de Oberlina Hoeve staan. Een aantal daarvan heeft al verschillende nakomelingen van Mr. Blue op de wereld gezet. Wolfgang-dochter Germeta heb ik al drie keer met hem gedekt. Haar dochter Okometa is een mooie stermerrie en met Jurgen Stenfert actief op het hoogste niveau. Ik heb nog een anderhalffjarige van die combinatie lopen en Germeta is weer drachtig van Mr. Blue. Ik heb hier ook nog Gerlina van Pele staan en in combinatie met Mr. Blue kreeg ik van haar Oberlina. Robert Vos heeft Oberlina gereden en daarna is ze als vijfjarige verkocht aan de familie Dijks. Volle zus Perlina heb ik verkocht aan Jochen Munsterhuis en haar zoon Uranus heeft met Hester Klompmaken drie keer in Lanaken mee mogen doen. Hij is net vorige week verkocht aan een Belgische young rider. Mijn Ramiro-merrie Jotsie heb ik met Mr. Blue gedekt. Daar kwam Otsie uit en haar heb ik gedekt met Quidam de Revel.

Het hengstveulen uit die combinatie is verkocht op de veiling van Borculo voor € 32.000,-. Ik ben met Mr. Blue heel goed geweest en ben dat nu nog steeds met zijn nakomelingen. Hij staat in mijn geheugen gegrift en dan speciaal zijn oog. Hij kon me op een hele speciale manier aankijken. Het was een bijzonder paard in de goede zin van het woord!"

Paard met veel verstand

Bert Romp kreeg Mr. Blue als vijfjarige te rijden. "Ik had net mijn toppaard Waldo verkocht en wat geld te besteden, Willy van der Ham attendeerde mij op Mr. Blue. De schimmel liep bij Willy in de regio en hij was toen van Philip Wagelaar en Jan Klein Gunnewiek. De laatste reed hem in de klassen B en L. Ik kon van hen Mr. Blue voor de helft kopen. Als vierjarige had Mr. Blue al veel kwaliteit maar kwam soms niet verder dan hindernis twee. Een jaar later werd ik met hem Nederlands Kampioen. Mr. Blue was een opvallende verschijning, hij had een enorme uitstraling. Voor zo'n jong paard had hij ook een goede manier van springen. Hij galoppeerde super en in een geweldige balans. Hij changeerde met speels gemak en liet zich fijn rijden. Wat vermogen en instelling betrof kon ik er toen nog niet zoveel van zeggen. Daar kom je pas later achter, als het er in de ring om gaat. Maar later bleek dat zijn instelling zijn sterkste punt was. Hij had misschien niet het allerlaatste vermogen, maar wel de wil om het altijd goed te doen en foutloos te blijven.

Door zijn instelling kon hij de zwaarste parcoursen springen. Mr. Blue was geweldig om mee te werken. Hij had een fantastisch karakter en een geheel eigen persoonlijkheid. Zo was hij een enorme binnenvetter. Dat zag je er helemaal niet vanaf want hij kon met de staart erop de ring binnenkomen. Eigenlijk had hij van binnen meer bloed dan dat je aan de buitenkant zag. Bij zijn groom Mariska van Kampen was hij als een lammetje, maar hij had een vreselijke hekel aan de dierenarts. Inenten moest bijvoorbeeld altijd in één keer lukken, als hij er niet op bedacht was. Anders kon je het vergeten. Zijn hoofdstel moest ook in één keer goed zitten want daarna kon je er niet meer aankomen. Net zomin als dat je aan zijn oren kon komen of een praam op kon doen. Die eigenaardigheden waren een erfenis uit zijn jeugd. Eerst werd hij aan cornage geopereerd en vervolgens liep hij een draadbeen op. Deze verwonding was zo heftig dat de dierenarts tegen Philip Wagelaar zei 'dat wordt nooit weer wat'. Dankzij de goede zorgen van Philip herstelde hij helemaal, maar in zijn hoofd hield hij een aversie tegen alles wat met dierenartsen en dwang te maken had. Mr. Blue was een paard met heel veel verstand. Zo waren er als hij mocht dekken bij wijze van spreken drie man nodig om hem in bedwang te houden, terwijl hij op concoursen naast Burg's Samantha stond te slapen. Tot op het moment dat hij wegging heb ik alleen maar mooie dingen meegemaakt met dit paard qua gezondheid, springen en instel-

ling. We hebben samen veel gewonnen. Ik weet nog dat we in één seizoen drie auto's wonnen, bij de Wereldbeker in Parijs en Berlijn en bij het Master Springen in Stuttgart. In datzelfde jaar, 1997, werden we met het team ook nog tweede op het EK Mannheim. En Aken natuurlijk; in Aken winnen betekent wat en ik reed op Mr. Blue toen ik samen met Jan Tops, Jos Lansink en Emile Hendrix die wedstrijd won, ondanks verschrikkelijk slecht weer en hele slechte bodemomstandigheden. Mr. Blue heeft in zijn laatste seizoen bij mij zoveel gewonnen dat was gewoon uniek! Toen wij eind 1997 besloten dat het de goede tijd was om Mr. Blue te verkopen, lieten we dat aan een paar mensen weten. Voordat zij reageerden, nam de familie Haas al contact met ons op en de koop was zo gesloten. Toch heb ik daarover heel lang een vervelend gevoel gehad. Naar mijn idee kon Elise, als jonge amateur, niet uit dat paard halen wat er in zat. Als hij destijds bij een professional terecht was gekomen, dan weet ik bijna zeker dat hij in het legendarische rijtje van Ratina en ET was bijgeschreven. Hij heeft met Elise goede dingen laten zien en ook met Katie Monahan heeft hij Grote Prijzen gewonnen. Omdat ik zo gek was van Mr. Blue kocht ik destijds zijn moeder Acarla. Een supermerrie die alle Z-parcoursen die ze liep won. Wat betreft snelheid en

voorzichtigheid was ze niet te kloppen. Qua fokkerij heb ik niet veel geluk met haar gehad en uiteindelijk heb ik haar verkocht naar Sjors Burg. Mr. Blue heeft op mij een onwisbare indruk gemaakt. Nu nog kijk ik op elke startlijst of op elke wedstrijd of er nog iets van hem op staat. Ik heb zelfs nog een klein beetje sperma van hem en dat bewaar ik voor een hele speciale eigen merrie!"

Veel goede nakomelingen uit handvol dekkingen

Op Sjors Burg van Stal Burg in Hoogeloon maakte Mr. Blue een onuitwisbare indruk. "Ik was meteen verliefd op Mr. Blue; zijn expressie en zijn manier van springen." De hengst kwam min of meer per toeval op Stal Burg terecht. "Op een gegeven moment zocht ik een ruiter voor mijn paarden. Bert Romp woonde redelijk dicht in de buurt en ik bracht er een aantal paarden naartoe. Dat werden er steeds meer en toen dacht ik 'ik kan beter die ruiter hier naartoe halen' en dat heb ik toen gedaan. Mr. Blue kwam met Bert mee en ik heb een gedeelte van die hengst gekocht. Ik kan weinig negatiefs over hem bedenken. Het was een vriendelijk dier dat af en toe liet zien dat hij hengst was. Hij had een bepaalde intelligentie. Je kon er niet mee vechten, maar als je met begrip te werk ging dan

deed hij alles voor je. Dan ging hij voor je door het vuur. In zijn jeugd had hij het één en ander meegemaakt. Je kon nog altijd dat grote litteken op zijn been zien en dat maakte dat hij een 'spuitsyndroom' had. Als hij een dierenarts rook dan kon hij lastig worden. Maar voor de rest was het gewoon een geweldig paard. Helaas was zijn loopbaan als fokhengst een fiasco. Hij dekte namelijk praktisch niks. Ik snap ook nu nog niet hoe het kan dat een dergelijke bewezen hengst zo weinig merries aangeboden kreeg. Nancy Huijsmans van Guidam woonde een paar dorpen verderop en bij een kop koffie filosofeerden we dan over hoe het kon dat zoveel mensen als gekken achter de apart los springende drie- of vierjarigen aanrenden terwijl die voor het overige nog niets gepresteerd hadden en waarvan nog maar afgewacht moest worden of ze enige potentie hadden voor het hogere werk. Guidam en Mr. Blue wonnen Grote Prijzen en etaleerden keer op keer hun geweldige kwaliteit en vervolgens kregen ze haast geen merrie aangeboden. Die discussie blijft actueel. Komt het doordat het dekgeld van zo'n jonge hengst laag is of door de commerciële power van de hengstenhouder? Of door de klantenbinding van een hengstenhouder, bijvoorbeeld omdat Pietje al jarenlang met de hengsten van Jantje dekt en er vervolgens vanuit

Foto: Dirk Caremans

Foto: Dirk Caremans

Tot voor kort werden VDL Groep Santana B (foto links) en VDL Groep Sapphire B (foto rechts) uitgebracht door Jack Ansems. Inmiddels heeft een ruiterwissel plaatsgevonden en is Santana (v.Mr. Blue) een toekomststopper voor Leopold van Asten en Sapphire (v.Mr. Blue) voor Maikel van der Vleuten.

Foto: Dirk Caremans

Gucci (stamboeknaam Son of Blue) werd gefokt bij Jan Klein Gunnewiek, die ooit zelf sprong op Mr. Blue en ook een aandeel in deze hengst had. Met Nuri Dijks (foto) nam Gucci onder meer deel aan het WK Jonge Springpaarden in Lanaken.

gaat dat deze wel weet wat goed is voor zijn merrie? Eén van de redenen om Mr. Blue te verkopen was dat hij zo weinig merries dekke. De familie Haas uit Amerika aasde op hem als toppaard voor hun dochter Elise. De koop was snel rond. Mr. Blue sprong met Elise opnieuw fantastisch. Ik zat in Amsterdam op de tribune toen Elise daar met Mr. Blue de Grote Prijs won. Na een tijd kon Elise vanwege problemen met haar nek niet langer springen en belde mevrouw Haas op met de vraag of ik de hengst weer wilde terug kopen voor de dekdienst. Dat heb ik geweigerd, ik had geen zin om opnieuw met hem bij de fokkers te leuren en zo is hij naar Frankrijk gegaan. In Frankrijk stond hij in 2007 op de zesde plaats van best dekkende hengsten en was hij de nummer één voor wat betreft de Nederlandse hengsten in Frankrijk. Daar wisten ze hem wel op waarde te schatten. Ikzelf doe dat natuurlijk ook, ik heb momenteel nog een aantal jonge nakomelingen van hem hier thuis en voor 2009 heb ik drie merries drachtig van hem. Als je kijkt hoeveel goede paarden er uit dat handjevol dekkingen van Mr. Blue zijn gekomen, dat is heel bijzonder. Ik heb er nooit spijt gehad dat ik mijn geld in hem gestoken heb. Met alles wat ik nu weet over hoe moeilijk het is om de goede ruiter bij het goede paard te

Foto: Dirk Caremans

VDL Groep True Blue (v.Mr. Blue), op de foto gereden door Jack Ansems op het NK in Mierlo, is nog zo'n aansprekende zoon van zijn vader en is inmiddels voor de springsport naar Saoedi Arabië vertrokken.

vinden en hoe lastig het is om fokkers te overtuigen van de kwaliteit van een hengst. Als ik nu weer zo'n apart paard zou tegenkomen, zou ik waarschijnlijk precies hetzelfde doen."

Nieuwe kans in Frankrijk

Toen Sjors Burg bedankte voor de hengst kreeg Arnaud Evain van The Groupe France Elevage, een Frans sportpaardensyndicaat, de kans om Mr. Blue naar Frankrijk te halen. "De familie Haas in Amerika was sinds eind 1997 eigenaar van Mr. Blue. Dochter Elise reed hem en zij werd getraind door Katie Monahan-Prudent. Ik ben altijd goed bevriend geweest met Katie en haar echtgenoot Henri en zo maakte ik ook Mr. Blue van dichtbij mee. Ik kende hem al in de tijd dat hij bekend was als springpaard, maar nog niet zo als hengst. Elise won met Mr. Blue in 1999 de Grote Prijs van Amsterdam. Mr. Blue was bedoeld als Olympiadepaard voor Elise maar door de problemen met haar nek was zij lange tijd uit de roulatie. Katie ging Mr. Blue rijden en hij liep met haar ook zo weer naar het allerhoogste niveau. In de winter van 2003 is Mr. Blue definitief met pensioen gegaan. In 1998 had mijn vrouw Jet van Riemsdijk haar merrie Baby Boom IV al met Mr. Blue gedekt. Daaruit werd Lady in Blue geboren

en zij won afgelopen augustus met Norman dello Joio het 1.45m van de Hampton Classic. Mr. Blue's Nederlandse eigenaar Sjors Burg geloofde in hem en gebruikte zijn beste merries voor hem. Maar voor het overige was de belangstelling in Nederland niet zo groot, want anders hadden ze die hengst natuurlijk nooit laten gaan. In mijn ogen was Mr. Blue een geweldig paard. Misschien qua type iets klassiek en niet het meest chique, net zoals Calvados en Larino. Maar met een fantastisch temperament, een ijzersterke constitutie en onverwoestbaar sterk fundament; een paard om concoursen mee te winnen. Zijn overlijden was een slag voor de Franse fokkers. Mr. Blue kreeg een herseninfarct, daardoor struikelde hij toen hij zijn stal uitliep en kwam ongelukkig ten val. Een onwaardig einde voor zo'n geweldig paard. Inmiddels breken de nakomelingen van zijn eerste seizoen hier ook door en ze doen het super en er staat nog een fors aantal jonge beloftes in de wei. Ik denk dat we ondanks dat Mr. Blue dood is nog veel van hem zullen horen!"

Meest opvallende nakomelingen

Mr. Blue heeft uit een beperkt aantal dekkingen toch een forse hoeveelheid extra springende paarden geleverd. Hieronder een selectie:

- BMC Okometa (uit Germeta pref van Wolfgang)
- Gucci (uit Bernadine ster prest van Torrero)
- Kiddy of Blue (uit Fiora van Actueel)
- Laureen Blue (uit Vega D'Olg van Jalisco B)
- Lady in Blue (uit Baby Boom IV van Joyua D'Or A)
- Parmala Douche (uit Lirmaladouche van Voltaire)
- Plot Blue (uit Ilotte ster prest van Pilot)
- Princess van de Wolfsakker (uit Lucinda Jo van Nabab de Reve)
- Raise the Roof (uit Kim van Elberton)
- Savanna B (uit Pamela des Pins van Laudanum)
- Simon Says (uit Naline ster van Polydox)
- Sir Blue (uit Merrike elite van Animo)
- Sunday B (uit Pretty Woman van Polydor)
- VDL Groep Santana B (uit Danielle ster sport van Alme Z)
- VDL Groep Sapphire B (uit Valse de la Croix van Grand Veneur)
- VDL Groep True Blue B (uit Pretty Woman van Polydor)
- Winnie the Blue D'Ive (uit True Star D'Ive van Quick Star)